

mellem Marineministeriet og Folkethinget, og da de paagjældende Beregninger for Tiden unøgteligen endnu savne et fast Grundlag, troer Udvalget, ihvorvel Hensigtsmæssigheden af den fæctede Udgifts-Nedsættelse turde være tvivlsom, ikke at burde tilraade nogen Forandring i denne Deel af det foreliggende Lovforslag. Størstedelen af den resterende Forskjel (af ca. 35,000 Rbd.) mellem den begjærede og den bevilgede Totalsum hidrører ikke fra noget egentligt Afslag i Summen, men er hovedsagelig fremkommet ved det Forbehold, man i det andet Thing har troet under Udgiftssummernes Postering at burde gjøre med Hensyn til forhaabentlige Besparelser i Lønnings- og Forpleiningsudgifterne (ved Udcommandoer, Sygdom etc.), hvilke Besparelser saaledes i Lovforslaget findes opførte indenfor Linien med et Beløb af ca. 30,000 Rbd., nemlig 20,314 Rbd. paa Lønnings og 9,867 Rbd. 24 ¢ paa Naturalforpleinings Contoen.

Det bemærkes, at Marinens Beholdninger, som i 1841 vare taxerede til en Værdi af 1,170,000 Rbd., uagtet Krigsaaernes større Forbrug og svære Tab findes forøgede med en Værdi af 100,000 Rbd.

Med Hensyn til den under den sidste Finanslovs Behandling i begge Thingene udtalte særdeles Interesse for Anskaffelsen af en Dampmuddermaskine, troer man at burde tilføie den Oplysning, at Accord om Dymuddringens Udførelse ved Dampkraft er bleven sluttet med en Privatmand, dog ikke saa betimelig, at de dermed forbundne Forandringer i den paagjældende Deel af Marinebudgettet have kunnet tages tilfølgende i det foreliggende Lovforslag.

§ 24.

Til Finansministeriet bevilgede forrige Finanslov 940,451 Rbd. 35 ¢, og bestemte de Udgifter, som forlobsd afsholdes af visse tilsvarende Indtægter, til 918,699 Rbd. 84 ¢ under Generalstobdirectoratet og 560,250 Rbd. 36 ¢ under Generalpostdirectoratet. Det oprindelige Forslag for næste Finansaar anslog de samme Udgifter til respective 1,101,353 Rbd. 73 ¢, 893,132 Rbd. og 604,871 Rbd. 22 ¢. Det foreliggende Lovforslag gaaer derimod ud paa at bevilge 1,094,965 Rbd. 73 ¢.

af den almindelige Statskasse, men 887,632 Rbd. og 638,622 Rbd. 20 ¢., der forlobsd afsholdes af de tilsvarende særlige Indtægter (sefr. §§ 4 og 7 samt 6).

Under A. „Finantsernes Centralbestyrelse“ havde Ministeriet begjert 251,715 Rbd., men der er ført til Udgift 251,655 Rbd., altsaa 60 Rbd. mindre, der vare anførte som personligt Tillæg til 2 Budde, som tidligere have oppebaaret hver 30 Rbd. for Forretninger ved den nu ophævede Fond ad usus publicos. Ministeren var imod Afslaget, og, dersom Forbringens Billighed fuldstændigere kan oplyses, er det vel muligt, at denne Ubetydelighed kan passere i en kommende Finanslov.

Naar Udgifterne til Centralbestyrelsen, som i sidste Finanslov vare 247,240 Rbd., ere stegne til 251,655 Rbd., saa hidrører Forskjellen fra de under Ministeriets Understøttelseskasse henhørende extraordinaire Udgifter (Lov 11te Marts 1851); i andre Poster vise sig Besparelser.

Til Pensionering af Militæretaternes Underclasser samt Invaliderforsørgelsen ifølge Lov af 9de April 1851 havde det oprindelige Lovforslag beregnet en Udgift af 180,757 Rbd. Denne Udgiftssum, der er ny i det foreliggende Lovforslag, er nedsat til 174,429 Rbd.; men den kan ikke med nogen Sikkerhed bestemmes. Ligesom Udvalget slutter sig til de under Behandlingen i Folkethinget fremkomne Indtringer om, at Udgifterne til Forretningsforelsen maae blive Gjenstand for en nærmere Bestemmelse ved Lov, saaledes maa man ligeledes ansee det magtpaaliggende, at det snarest muligt bringes til en endelig Afgjørelse, hvilken Ret der tilkommer den i Forordningen af 9de April 1851 § 34 omhandlede almindelige Fond til Søqvæsthusets Midler (sefr. § 35 a.). Det forventes, at den ærede Finansminister vil meddele Thinget, om Beretning er indkommen fra den nedsatte Commission, hvilken Anskuelse den i saa Fald har udtalt, og hvad der videre agtes foretaget til Sagens Tilendebringelse. Da det under de Forhandlinger, som gik forud for Loven af 9de April 1851, har været paatænkt at give Søetatens militære Pensionsskasses Midler en lig-